

Recensie Opera

Bij 'Die Dreigroschenoper' van Opera Zuid ontstaan de theatrale scènes ter plekke

Opera

Die Dreigroschenoper

Opera Zuid en Toneelgroep Maastricht

★★★★

Macheath (Maarten Heijmans) en Polly (Maartje Rammeloo) in 'Die Dreigroschenoper' met Philzuid op de achtergrond. Joost Milde

Hugo Jager 15 november 2025, 14:26

Even leek het een uitvoering te worden als alle andere. *'Sie werden heute Abend eine Oper für Bettler sehen'*, begon Kikki Géron als Moritatensänger. *'Alles goed?'*, greep Maarten Heijmans als gangster Macheath onmiddellijk in. *'Doe maar gewoon verder in het Nederlands joh'*. Het moment waarop Géron moeilijk keek, omdat ze haar tekst in een andere taal had voorbereid, liet zien wat deze nieuwe productie *Die Dreigroschenoper* door Opera Zuid en Toneelgroep Maastricht typeert. Het was vrijdag tijdens de première

in het Theater aan het Vrijthof in Maastricht steeds alsof de theatrale scènes ter plekke ontstonden.

Advertentie

De gangster waar je op hoopte

Officieel is de driestuiveropera trouwens geen opera. Componist Kurt Weill en tekstschrijvers Bertolt Brecht en de vaak vergeten Elisabeth Hauptmann, vonden het eerder een toneelstuk met muziek. Sterker nog, ze schopten met de locatie van de Londense onderwereld en met een klein orkest aan tegen het genre van de opera. Het werk is daarom bijzonder geschikt voor zingende acteurs, een rol die Heijmans met verve vervulde. Met zijn diepe stem, stevige handbewegingen en uitdossing in paars streepjespak, was hij precies de gangster waar je op hoopte. Zijn opkomst in een golfkarretje en golfstick in zijn hand illustreerde dat. Hij was haast te veel een karikatuur, hoewel hij steeds de lachers op zijn hand had.

De opkomst van Macheath in een golfkarretje met vooraan Kikki Géron als Moritatensänger. Joost Milde

Macheath trouwt met Polly (Maartje Rammeloo), de dochter van bedelaarskoning Peachum. De angst over het lot van Polly zat gelijk in het gezamenlijke lied *Anstatt dass* door Peachum en zijn vrouw

Celia. Het werd mooi klein gezongen door Huub Claessens en Lien Haegeman, exact wat dit werk nodig heeft. Dirigent Enrico Delamboye beteugelde ook de klank van orkest Philzuid. En omdat de orkestleden achter de toneelspelers zaten, smolten muziek en zang meer dan anders samen

Ontsnapping in slow motion

Bij deze productie blijven je vooral de beelden bij. Zo werd naar de onschuld van Polly verwezen door haar met trouwjurk als een witte engel op een kast te laten zingen. Macheath merkte daarbij veelzeggend op dat hij zijn vrouw op de kast had gejaagd. En even later was het op diezelfde kast, omgeven met witte lakens alsof het hoofd van Macheath ontdaan was van zijn lichaam. Dat laatste verwees vooruit naar de doodstraf, die Peachum en zijn vrouw hem toewensten. Toen het lukte om Macheath achter de tralies te krijgen, was vooral de ontsnappingspoging geheel in slow motion indrukwekkend. Alleen jammer dat het geheel hier en daar statisch was. Zo stonden veel van de andere personages op het toneel te kijken hoe de ander het er vanaf bracht.

De situatie wordt ingewikkeld doordat Macheath óók een relatie heeft met Lucy, de dochter van de politiechef. Zij werd treffend gespeeld door Nikki Treurniet, die opmerkte: *‘Ik houd zoveel van je dat ik je nog liever aan de galg zie dan in de armen van een ander.’* In zulke scherpe teksten kun je een verwijzing naar een rotwereld zien, waarin mensen alleen aan zichzelf denken. Het was maar goed dat de muziek zo nu en dan een ander geluid liet horen.

‘Die Dreigroschenoper’ is tot en met 14 december te zien in het hele land. Kijk voor meer info op operazuid.nl
